

eur, vel alio modo, Papa sine Regis nominatione Coadjutorem dabit, cap. un. §. si autem de Cler. agris. in de. Eadem Castellii sententia est in Definitionibus Juris Canonici V. Coadjutorem nominat, cum Pontifex, inconstituto Regis, Coadjutorem nominat, id de spirituali tantum administratione accipiendum esse, & non cum futura successione spe, qua juri, quo Rex gaudet ad Episcopatum nominandi, id derogaret.

Excipit sane Fagnanus eadem Episcopi, qui notorie Hæreticus esset; tunc, inquit, vere ac proprie Sedes vacaret, & Capitulum administraret; affert in id Congregationis Cardinalium Tridentinæ Synodi Interpretum decisionem diei 14. Januarii an. 1588. que ejusmodi est: An Episcopus existens Hæreticus, facultas concedendi dimissionis juxta caput 10. Sess. 7. pertinet ad Capitulum Cathedralis Ecclesie? Congregatio censuit ad Capitulum pertinere, si Episcopus se notorie Hæreticus.

Sed omnibus hisce auctoritatibus respondetur, eas Juri vetis contrarias esse, ut liquet ex Capite Quævis risto, quod ex S. Gregorii Epistola ductum est; eligebatur, & ex consequenti sedes vacabat; ex quo sequitur, antequam electio perageretur, Clerum administrasse; Clerus nempe Administratorem eligat ad Episcopum mortem usque; nec appareat Pontificem nominasse, cum Sedes vacaret. Antiquis temporibus Metropolitanus, inquit Fevretus, proximum, aliumve Episcopum delegabat, qui temporalia simul & spiritualia, vacationis tempore, & quoad Sedes occuparetur, administraret. In Epistola 44. sub finem S. Ambrosii Constantino Episcopo proximum Ecclesiam, quoad occuparetur, commendat: Commendo tibi, fili, Ecclesiam, que est ad forum Cornidii, quo tam de proximo interitus frequentius, donec ordinetur Episcopus, occupare diebus ingruentibus Quadragesime tam longe non possum occurrere.

Vetat Bonificius VIII. ne Metropolitanus Sedes vacantes administraret. Vide cap. si Episcopus de suppl. neglig. Prælat. Non fex Administratorem interregni tempore statuendi jus Sanctæ sedi tribuere, quemadmodum ex appellatis Decretalibus, sed impetrans ex Cap. 11. cui procuratio 42. de elect. factis apparet; sed novum hoc jus in Gallia receptum non fuit: Capitulis, inquit Fevretus, Sede vacante semper est servatum jus temporalia simul & spiritualia vacationis tempore regendi atque administrandi. Consuli possunt Capita illa qui 11. & Cum clem 24. de Major. & obed, in quibus Capitulum Sede vacante administrare pro certo ponitur. Consuli quoque potest Petri Damiani Epistola 10. ad Clerum & Populum Moguntinum data, lib. 5. Rogandus est, inquit, Dominus noster Papa, vobis modo se non ingerat, Ecclesia, de qua quaesito, tunc temporis perturbatur, sed Ecclesiam vestram vacare interim;

SEPULTURA ECCLESIASTICA.

Fidelium in Ecclesiæ Communione defunctorum Corpora, terræ Sanctæ tradenda sunt, quantum quidem fieri potest, in Cœmeteriis, aut prope Ecclesias, ut ad eos pertrahantur preces consanguineorum, aliorumque Fidelium, qui eo conveniunt, & Sanctorum, qui ibidem honorantur. Cui porro, quibus in circumstantiis, quibusque cum circumspeditionibus ea sepultura, qua dicitur Ecclesiastica neganda sit, ex sequenti casu solutione constabit.

C A S U S.

Sepultura Ecclesiastica Religiosæ Apostatæ denegata.

- 1 Religiosus Apostata, qui Libellum famosum contra proprium Ordinem scripsit, nec palinodium canere vult, agrosans Sacramentis privandus est.
- 2 In eo statu vita sancta Sepultura Ecclesiastica neganda est.

Q U Æ S I T U M.

Cum Religiosus Professus in Ordine reformato, eoque strictissimo semel & quidem cum magno populi scandalo a Religione desecisset, gratiam obtinuit, & ad Monasterium reversus est. Aliquanto post rursus evasit; sed cum a Superioribus detentus captivus fuisset, instituto processu, editaque sententia, coactus est subire Canonicas omnes Ordinis pœnas, quæ Apostatis imponuntur. Denique ille a Romana Sede facultatem obtinuit ad laxiorem Ordinem transferendi, siquidem Receptorum Benevolentium comperisset; sed cum eum natus non potuisset, nemine tam indignum hominem excipere volente, adversus Ordinem suum, aliosque Religiosos Libellum furere, mendacis, calumniis, & injuriis infarctum edidit, ne proprio quidem parens Archiepiscopo, cui negligentiam & molliem in corrigendis abusibus, apud Religiosos grassantibus exprobrabat; obtinuitque, ut Libellus in Supplicationis formam Regi offerretur; sed cum Princeps negotii iudicium ad ejusdem Religiosi Superiores rejecisset,

(a) Vide tom. 1. collectionis Cleri.

R B.

R E S P O N S I O.

Consilium Conscientiæ subscriptum censet, Religiosum, de quo in Expositione mentio fit, extrema Unctione, ac si quidem obierit, Ecclesiastica Sepultura privandum esse, nisi in se reverfus fuerit penitentia signa det. Sed ut hæc veritas in bono lumine collocetur, pro certo ponendum est.

I. Ecclesiasticam Sepulturam peccatori negandum non esse nisi ob peccatum publicum & notorium, ut declaratur in Rituali Romano Pauli V. titulo de Exequiis in hæc verba: Negatur igitur Ecclesiastica Sepultura Paganis, Judæis, Hæreticis manifestis, publicis excommunicatis, & publicis peccatoribus, qui sine penitentia perierunt: & e vestigio: sic, de quibus publice confes; quod semel in anno non suscepunt Sacramenta Confessionis & Communionis in Pascha, & absque illo signo contritionis obierunt. Denique si quid dubitationis occurrat in ejusmodi casibus, Ordinarius audendus & consulendus est: Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrit, Ordinarius consulatur. Idem tradunt S. Antonius, (a) & alii Auctores bene multos, quos in medium affert Petrus de Murga, qui loco ad marginem citato inquit, in publicis notis que peccator, qui in peccato suo moritur, quin ullum contritionis signum exhibeat, Ecclesiastica sepultura privandus sit; & affirmative respondet.

II. Nemine Ecclesiastica sepultura privandum esse, quin antea quædam formulæ servatæ sint, vel ex juridica Ordinarii vel alterius Prælati Sententia constet defunctum notorie criminolium fuisse, & in peccati mortalis statu obisse; sepulturae quippe privato pena gravis est; jam vero pena hæc non est in eum intelligenda, in quem Canonica Sententia (b) pronuntiata non fuerit, ut declaratur in Jure; atque adeo ea-

S E R V I L I A O P E R A.

Diebus Fæstis & Dominicis.

Vide SANCTIFICATIO.

C A S U S I.

An liceat otii vitandi gratia diebus Fæstis & Dominicis operari?

- 1 Dominicis Fæstisque diebus id operis qualis propria culpa conclusi injungi potest, quod a servis exigi solet.
- 2 Ea quoque labori extra officiorum tempus addici possunt, ut peccatum, quod ex otio plerumque oritur, evitetur.
- 3 Ut cautius se gerant, qui opus ista præcipiunt, Episcoporum consulti, & ab eo ejusmodi facultatem obtinere.

Q U Æ S I T U M.

Sicut dignum videtur, an Communis, que omnes proficue puellas, ac mulieres a recto tramite aberrantes, & a recto Regimine Præfatis oblatas recipit, diebus Fæstis & Dominicis ut possit earundem opera, ad ligna eo deferenda, ubi illi opus fuerit, ad verendum; ad deferendas fordes vasorum, ad crispandos capillos; & id quidem eo tempore, quo ad divinum officium minime incumbitur? In ejusmodi occupationibus id unum spectatur, ut ille distineatur, & ab otio, quod corruptis animis & cordibus magno opere periculolum est, avocetur.

R E S P O N S I O.

Consilium Conscientiæ subscriptum censet, eas de quibus in Expositione dictum est, anius aut duarum horarum spatio in recensitis negotiis posse diebus Fæstis & Dominicis occupari; id enim is injungi potest, quod Domestici ad familiarum, quibus deserviant, bonum facere solent. Præterea complures Theologi, ut Sylvester, Layman, (c) alique statuunt ad peccatum, quod fere desiderium consequitur, evitandum ebus Dominicis & Fæstis licere operibus, que ceteroquin servilia sunt, vacare, aut vacandum curare; quod in his potissimum verum est, quorum cordis & animi præva est preparatio: Et multo magis ad vitandum animæ damnum, inquit Sylvester, (d) peccata occurrunt, vel aliud peccatum, unde rationabiliter occupantur hoc sine dmicella post suas devotiones, non autem ad lucrum principaliter. Denique ut tutius ii cave se gerant, quibus præcipienti-

- (a) S. Antonin. sum. tit. 10. c. 5. de Sepultura, §. 6. Petrus de Murga tom. 2. disquisitione 20.
- (b) Cap. 64. Non debet q. 1. cap. five §. in hoc 33. q. 2. Pe-

dem poena non nisi a Judge, & quod inde fit consequens, per declaratoriam Ordinarii Sententiam infligi debet. Hæc Pelizarii sententia est.

Jam vero Religiosus, de quo agitur, gravissimi criminis reus est habendus, non solum quod his Apostata & profanus magno cum secularium scandalo ab Ordine suo desierit, verum etiam quia emendicato reformationis pretexta Libellum famosum calumniarum plenum adversus proprium ac cæteros Regulares Ordines Regi exhibendum curaverit, quod consilium Rex improbatum, qui ne audire quidem voluit, sed Monachum remisit a propriis Superioribus judicandum. Graviter etiam peccavit Religiosus hic, dum se Libelli Auctorem fassus, Ecclesie tamen Sacramentis, atque adeo Paschali Communione privari maluit, quam se calumniatorem fate-ri; in qua facti specie sepultura Ecclesiastica si in eo statu moriatur, privandus est, ut Lateranense Concilium sub Innocentio III. decidit. Quare cum ejus peccatum publicum & gravissimum fuerit, jure proinde ei neganda est Ecclesiastica sepultura, si moriatur in eo statu, in quo mentis impositur, aut si sui compositus factus nullum penitentiae & contritionis signum exhibeat.

Si ergo firmum est, ut esse videtur ex iis, que hæctenus dicta sunt, Religiosum hunc Ecclesiastica sepultura esse privandum, consequens sit a minori ad majus, ut vulgo dicunt, ei quoque Extreme Unctionis Sacramentum negandum esse; nec juvat dicere id publico scandalo fore; potest enim defuncti cadaver humo trahi in loco profano sine strepitu, & quin id in Sacularium notitiam veniat, ita tamen ut ne id fiat nisi post Juridicam Superioris sententiam.

Decisum in Sorbona hæc die 24. Novembris an. 1700.

G. Fromagean.

bus, labor in hac Communitate suscipitur, consulendus est Diocesanus Episcopus, & ab eo obtinenda permissio.

Decisum in Sorbona hæc die 13. Febr. an. 1699.

G. Fromagean.

C A S U S II.

Labor hic quidem diebus Ecclesiarum causa; atque in Ecclesiis.

- 1 Opera, que diebus Fæstis & Dominicis vacata essent, licita evadunt, cum necessitate, aut pietatis causa sunt.
- 2 Si pietatis opera preparatoria tantum sint, ea anteveris necesse est, nisi ex aliqua rationabili causa die isto faciendæ sint.

Q U Æ S I T U M.

Rogantur Doctores, ut super quaestionibus insequentibus dicant, quid sentiant.

I. An die Fæsto laborandi permissio ad Ecclesiam, que ad alium diem Fæstum paratur, orandam, de ornamentis prudentum Virorum judicio necessarius & rationi consonis intelligatur, an etiam de paradisi die Dominico linteis & mappis ad ornandas Capellas, & umbones, de tapetibus, linteolis, pictisque tabulis, rebusque aliis non paucis conferendis, id quod non sine magno rumore, magnaque perturbatione sit, Ecclesiis secularum plenis ad tenenda peripetata?

II. Possintne ad ornandas Ecclesias tapetes, alique profane suppellectiles adhiberi?

III. An die Fæsto Patroni Ecclesie in feriam sextam incidente, die Dominico precedente in ejusmodi preparationes incumbi possit; atque an postredie alio Dieocesis die Fæsto occurrente, laborare liceat in Ecclesia ad aulea extendenda, atque inferenda, feria secunda sequenti non expectata?

IV. Potestne solemnitas dies Fæsti impendi in oranda Capella in peculiaris Congregationis gratiam, qua postredie celebratur, id quod sæpe fit divini servitii tempore?

R E.

- (a) S. Antonin. sum. tit. 10. c. 5. de Sepultura, §. 6. Petrus de Murga tom. 2. disquisitione 20.
- (b) Cap. 64. Non debet q. 1. cap. five §. in hoc 33. q. 2. Pe-
- (c) Layman num. 5. lib. 7. c. 4. num. 2.
- (d) Sylvest. v. Dominica 83. §. 4.

